

brikeres her i Landet; vi foreslaa dernæst *Nedsættelser* i Tolden paa Kakao og Chokolade, paa Trævarer, Metalvarer, Manufakturvarer, Læder, Fodtøj, Træmasse, Papir, Glas, Lervarer osv.

Vi foreslaa *Værditold*, ikke blot som Udvalgets Flertal paa Tobak og Fodtøj — hvor vi gennemføre Princippet fuldt ud, medens Flertallet nøjes med en kombineret Vægt og Værditold —, men ogsaa paa Manufakturvarer, Glas, Træ- og Metalvarer, hele den omfattende Galanterivaregruppe m. m.

En stor Række af vore Ændringsforslag falder sammen med et andet Mindretals (Rørdams). Paa andre Punkter gaa vi betydeligt videre, baade med Frigørelsen af Raa- og Hjælpstoffer, med Nedsættelsen af Finans- og Beskyttelsestold og med Gennemførelsen af Værditoldsystemet.

Hvad det finansielle Resultat af vore Ændringsforslag angaar, skulle vi bemærke, at Nedsættelsen efter den sædvanlig anvendte Beregningsmaade, hvor man lægger de nuværende Toldindtægter til Grund, vil udgøre ca. 9,894,000 Kr. mere end efter Flertallets Forslag. Men utvivlsonst vil den foreslaaede Billiggørelse af mange Varer forøge Forbruget stærkt og herved bringe Statskassen større Indtægt end ovennævnte Beregning gaar ud fra. Dernæst vil Staten selv i sin omfattende Husholdning spare betydelige Beløb. En stor Del, ja, maaske hele den øvrige Del af Nedgangen vil — foruden ved den foreslaaede Forhøjelse af Arveafgiften — kunne dækkes ved den Omordning af Militærvæsenet, der staar for Døren, saa snart Forsvarskommissionen ventelig i en nær Fremtid afgiver Betænkning. Hvad der her ud over endnu maatte mangle i fornøden Erstatning ønske vi i Overensstemmelse med vore Meningsfæller i Kompensationsudvalget dækket ved en Ændring i Formueskatten, hvorved dennes Promille paalignes med stigende Skala, samt ved en almindelig Grundværdistigningsskat.

Et andet *Mindretal* (Fraenkel) finder først Anledning til at bemærke: at ikke alene

Udgangspunkterne for Behandlingen af et Toldlovforslags Finansside og handelspolitiske Side ere ganske forskellige, men ogsaa selve Fremgangsmaaden ved Behandlingen af disse to Sider af Forslaget maa være det.

Ved Fastsættelsen af Forslagets Finanssatser gaar man ud fra givne Synspunkter som: Statskassens Interesse, Lüksbeskatning eller Beskatning af det almindelige Forbrug o. a. Det Materiale, som maa overskues baade ved Bestemmelsen af disse Synspunkter og ved Fastlæggelsen af selve Satserne, er til Stede og let tilgængeligt. Hele Arbejdet kan foretages fra og i Bureauet eller Studereværelset.

Men ganske anderledes, delvis modsat, ligger Forholdet med Hensyn til et Toldlovforslags handelspolitiske Side, særlig med Hensyn til Bestemmelsen af dets enkelte Satser.

Genstanden for Lovgivningsarbejdet ved denne Side af Toldlovforslaget er ikke Statskassen, men Erhvervslivet og den almindelige Udvikling, saa vidt den hviler paa den økonomiske. Til Fastsættelse af det Synspunkt, under hvilket man vil anlægge Tariffen og bestemme dens Satser, maa man først skaffe sig Klarhed over, hvilke Krav Befolkningstilvæksten i saa Henseende stiller til Lovgivningsmagten. Man maa f. Eks. være sig bevidst, at Danmark ved den nuværende Befolkningstilvækst i 1950 skal ernære over 4 Millioner Mennesker paa en Levofod, hvis Minimumsgrænse helst skal være lidt over den nuværende. Man maa spørge, om dette kan opnaas gennem en videre Udvikling af Landbruget med Haandværk og Industri som Hjælpeerhverv, eller om Formaalet kræver en Udvikling af Handel og Industri om muligt i et endnu hurtigere Tempo, end de sidste Aartiers. I saa Henseende maa blandt meget andet tages i Betragtning, hvad de to Erhvervsgrupper, man kan sammenfatte i Begreberne: Landbrug og Byerhverv, have præsteret i den moderne Tid med Hensyn til Indvaanernes Beskæftigelse. Spørgsmaalet herom maa i runde Tal besvares derhen, at i 1901 ernærede sig ved egentligt Landbrug, Mejeri, Skov-